de heraut

Nr. 2

1964-65

DE HERAUT

IIe JAARGANG
1964-65 N°2

KRINGBLAD VAN DE KON.KATH.TURNKRING "DEUGD EN VOLHARDING"
v.z.w.d.
Secretariaat: Armand Segerslei, 12 MORTSEL

Meditatie op Allerzielen.

Als de doden niet verrijzen, is ook Christus niet verrezen, en als Christus niet is verrezen, is uw geloof waardeloos en zijt gij nog in uw zonden. Dan zijn ook zij die in Christus zijn ontslapen, verloren. Indien wij enkel voor dit leven onze hoop op Christus hebben gevestigd, zijn wij de beklagenswaardigste van alle mensen.

Maar zo is het niet! Christus is opgewekt uit de doden, als eersteling van hen die ontslapen zijn. Want omdat door een mens de dood is gekomen, komt door een mens ook de opstanding der doden. Zoals allen sterven in Adam, zo zullen ook allen in Christus

H E R L E V E N .

I Kor.15.

HET WOORDJE VAN DE VOORZITTER.

M'n beste mannen,

In mijn artikeltje in vorig nummer heb ik iets geschreven als "Baas-ganzendonken-zetel", en er werd mij gevraagd of ik het soms had tegen de een of andere politieker.....Nooit aan gedacht!.....Al kwam dit artikeltje in volle kiesstrijd, de turnkring doet niet aan politiek, zo min als zijn voorzitter er zich aan wagen zal. Zo'n voorzitterswoordje heeft nooit achterbakse bijbedoelingen, wordt alléén geschreven met onze turnkring, d.w.z. onze leden voor ogen, in de hoop iets goeds te kunnen opbouwen; in de hoop dat u al lezende de klank van mijn stem zoudt horen alsof ik het u zeggen zou, zodat we,mekaar begrijpend, samen zouden stappen, schouder aan schouder, naar hogerop.

Op een avond, met vrienden ondereen, werd de draak gestoken met het sermoen van die dag. De brave onderpastoor van die tijd kon met de beste wil van de wereld geen enkele oratorische zin aaneenknopen. Een van de aanwezige priesters, die er ook niets tegen hadden met ons samen eens hartelijk te lachen - oneerbiedig tegenover het woord Gods wilden we immers niet zijn - zegde toen:" Hoofdzaak is het, mannen, dat ge spijts alle gebrekkigheid uit elk sermoen één woordje zoudt onthouden, en het in toepassing brengen in uw eigen leven.

Tracht dat éne woordje in mijn artikeltje te vinden, en zoekt niets anders: ge zoudt ten onrechte zoeken, en daarmee dat éne woordje overslaan.

Er is zoveel te zien in onze huidige maatschappij. Als ge tehuis zijt moegekeken op dagblad en T.V. en ge steekt even uw neus buiten de deur, weet ge niet waar eerst te kijken: reclames, blikvangers, aankondigingen en aanbevelingen: Cines is good for jou!; Pale-Ale, de drank van de sportman!;Mum tegen zweetreuk!; Aspirine tegen alles en nog wat!;De Kredietbank, Uw Bank!; De Bank van Antwerpen voor efficente service!; Laat u niet beetnemen!..... En opletten moeten we: verkeer en verkeerstekens en verkeerslichten; bromfietsen, moto's, auto's en jachtende mensen.....Hebben wij nog de tijd, en kunnen wij bij dit alles, bij die rumoerige wereld, nog een oog openhouden voor schoonheid. Kan de schoonheid van de Herfst ons nog bekoren? Ik hoop dat ge toch, bij al uw 20-eeuwse nuchterheid, nog ergens een romantische snaar gespannen hebt gehouden om even ontroerd te worden bij de kleurenpracht die struik en boom u thans te bieden heeft. Welke schilder heeft ooit die kleuren, die het geheim dragen van een levenseinde die een nieuwe lente belooft, kunnen evenaren in de scheppingen van zijn palet?

Toen ik daarstraks het hoofd even de hof instak, viel m'n oog op de struik kruidnagels ofte syringen. De bladeren vallen, de struik wordt naakt, maar reeds staan de botten klaar voor volgend jaar, en nu reeds kan men opmerken welke botten bladeren of bloemen zullen voortbrengen.

Als de herfst dáár is, is het weer de tijd om de stichting van onze kring te herdenken. En de herfst is als het ware de levensechte verafbeelding van onze vereniging. Men vindt er nog zozeer die stevige grondvesten waarop de stichters Deugd en Volharding hebben gebouwd, en zovele tradities binden ons nog aan de eerste dagen van de turnkring. Heden zijn er anderen die de zware balken van het kringleven stutten. Zij dragen in zich de bezadigheid van vele levensjaren als een brede boomkruin met de kleurenpracht van bont gebladerte, om anderen schutting en veiligheid te bieden. En onze jeugd en onze kinderen staan klaar als een borg voor rijker toekomst.

44 jaar terug, 26 november 1920, staken een handvol mannen de hoofden bij elkaar en hebben de turnkring gesticht. Zij werden gedreven door hun grote liefde voor de jeugd, de jeugd van Mortsel van na de oorlog 1914-18, en met de stoere wil te slagen, gaven zij de volheid van hun hart, de volle inzet van hun talenten, de rijpheid van hun kennis en de stevige bekwaamheid van hun kunde. Zij schreven boven Deugd en Volharding de naam van de geest die haar zou leiden: DIENEN IN GOEDHEID. Die geest is nog steeds de leidende gedachte bij ieder beslissing.

We weten met wat primitieve middelen ze zijn begonnen; we kennen nog de eerste zaal in de statielei, de oude turnzaal in de H.Kruisstraat. Zij hebben in werkelijkheid en naar de letter hun "plan" moeten trekken. Hun werk was een bevestiging van het gezegde:" Waar een wil is, is een weg!"

Nooit kunnen we die stoere pioniers voldoende dankbaar zijn! Na het bombardement in 1943 werd eerst de turnzaal heropgebouwd, die volledig was verwoest, vooraleer de herstellingswerken van de feestzaal werden aangevangen. Helaas "waar is der ouderen fierheid nu gevaren?", want van hen, die ook het eerste parochiaal centrum hebben gebouwd, werd niet overal de geest intact gehouden.

Die geest van goedheid zal nochtans nooit verloren gaan, ze ontspruit immers aan de liefde die eeuwig is. Vandaag de dag staan er bij ons, met die geest bezield, een ploeg mannen in de bres die ontbaatzuchtig zichzelf geven tot welzijn, tot voortdurende bloei van onze vereniging. Zij bouwen voort oo de oude grondvesten, niet als oude potentaten die alles bestendigen willen, maar als mensen van 1964 die zich terdege bewust zijn van de eisen van deze tijd. Zij pijnigen zich de hersenen om de juiste aanpassing te vinden om onze oververzaadigde mensen van nu begeesterd te houden, om onze verwende jeugd van vandaag datgene te geven wat nodig is om zich bij ons niet als in een vreemde muit te voelen, om ze allen bij ons te brengen en te houden om te trachten er schone mensen van de maken.

Geldelijke zorgen zijn voor ons dagelijkse kost. Gisteren en vandaag stonden de mannen van het medewerkerscomité, met aan het hoofd Marcel Van Lierde, te zweten aan de wafelijzers. Hun arbeid, samen met de medewerking van onze leden, zullen allicht de nodige fondsen in kas brengen om de rekening van de kledij te betalen. Onze wafelenbak werd een overweldigend succes. Het verbruik ter plaatse, in de gelagzaal van Familia, overtrof de stoutste verwachtingen: de bakkers konden de bestellingen onmogelijk bijhouden..... Wat is onze kring van vrienden toch groot!.....Waar wij een wafelenbak van een 1200 tal wafels hadden gepronostikeerd, moesten meer dan 2000 worden gebakken en moesten we

stopzetten omdat alle beschikbare grondstoffen waren opgebruikt.

Hartelijk dank aan die noeste schaar medewerkers!

Dank ook aan de concierge om de sympathieke inschikkelijke hulp! En dank om het gebruik van de Familia-gelagzaal. Een hartelijke groet aan de heren Familia-comité-leden Laenen en Melis, die samen met hun dame bij ons zijn komen aanzitten en onze wafels lieten smaken.

Zo doet veel goedheid, veel begrip, veel werkzaamheid, veel onverdroten belangloze samenwerking vergeten al de tegenkantingen, al het onbegrip, al de onwil die we als dagelijkse kost te slikken krijgen. Tot spijt van wie het benijdt: WE GROEIEN! Deugd en Volharding is bij ons niet te stuiten. Wie dàt zou willen, maakt zich schromelijk belachelijk.

Bij het begin van dit nieuwe turnseizoen mochten we ruim 50 nieuwelingen inschrijven wat ons leerlingenaantal brengt op een 170-tal, en ons volledig ledental, nadat de papieren leden zijn geschrapt, tot 320 leden is gestegen. We horen met veel vreugde dat het ledental van de Kath.Meisjesturnkring de 280 benadert. Zo herbergt op dit ogenblik Mortsel een Katholieke Turnzaak van 600 eenheden.

Naast proost en erevoorzitter, beheerraad en comitéleden, leiders en afdelingsvaders, en onze kledijmoeder, staat een schare van turners, trompetters en trommelaars, die de naam Deugd en Volharding koesteren in een hoekje van hun hart; die dag na dag, jaar na jaar, letter bij letter de geschiedenis schrijven van onze geliefde vereniging. Ze stapelen de ereschalen op en blijven de bewondering afdwingen van hun vele sympathisanten. Maar bovenal worden ze zelf doordrongen van de oergezonde, sprankelend van levenslust en levensvreugde, nooit rustende of roestende geest van Deugd en Volharding.

Al wordt de kop van onze vereniging alle jaren een jaartje ouder, ditzelfde jaar maakt de jongeren een jaartje rijper, een jaartje meer ervaren, een jaartje meer wijs. Wij zijn gelukkig zo vooruitziend, dat we steeds maar aan onze bestuurskaders verjongen, in die zin, dat de jongeren de ouderen komen bijstaan, zodat bezadigdheid en ervaring door nieuwe strekkingen en wensen worden aangevuld, en door mekaar gestrengeld meer volledigheid geven.

Nooit sterven we: waar de bladeren vallen staan de botten barstens klaar. Als de herfst komt, staat het vast dat we de winter zullen moeten trotseren, maar wordt ook de lente aangekondigd; en elke lente krijgt elke boom een "groeiring" bij: wordt hij kloeker, wordt hij breder, staat hij vaster geworteld.

Naast het bestuur en de leiders staan zovele volwassenen die steeds geven wat ze kunnen - niet altijd wat ze willen, want andere levensaspekten stellen ook eisen -om de degelijkheid van Deugd en Volharding hoog te houden, om mee te bouwen aan een stevige toekomst, om door hun voorbeeld de jongeren een leerschool te zijn. Allen zijn bereid om het beste van hun kunnen te geven tot welzijn van allen.

Zo wordt bij ons de jeugd opgevoed met de vrucht van een dienende liefde. Zo maakt de verhouding jongeren-ouderen elkeen beter, schoner, rijker.

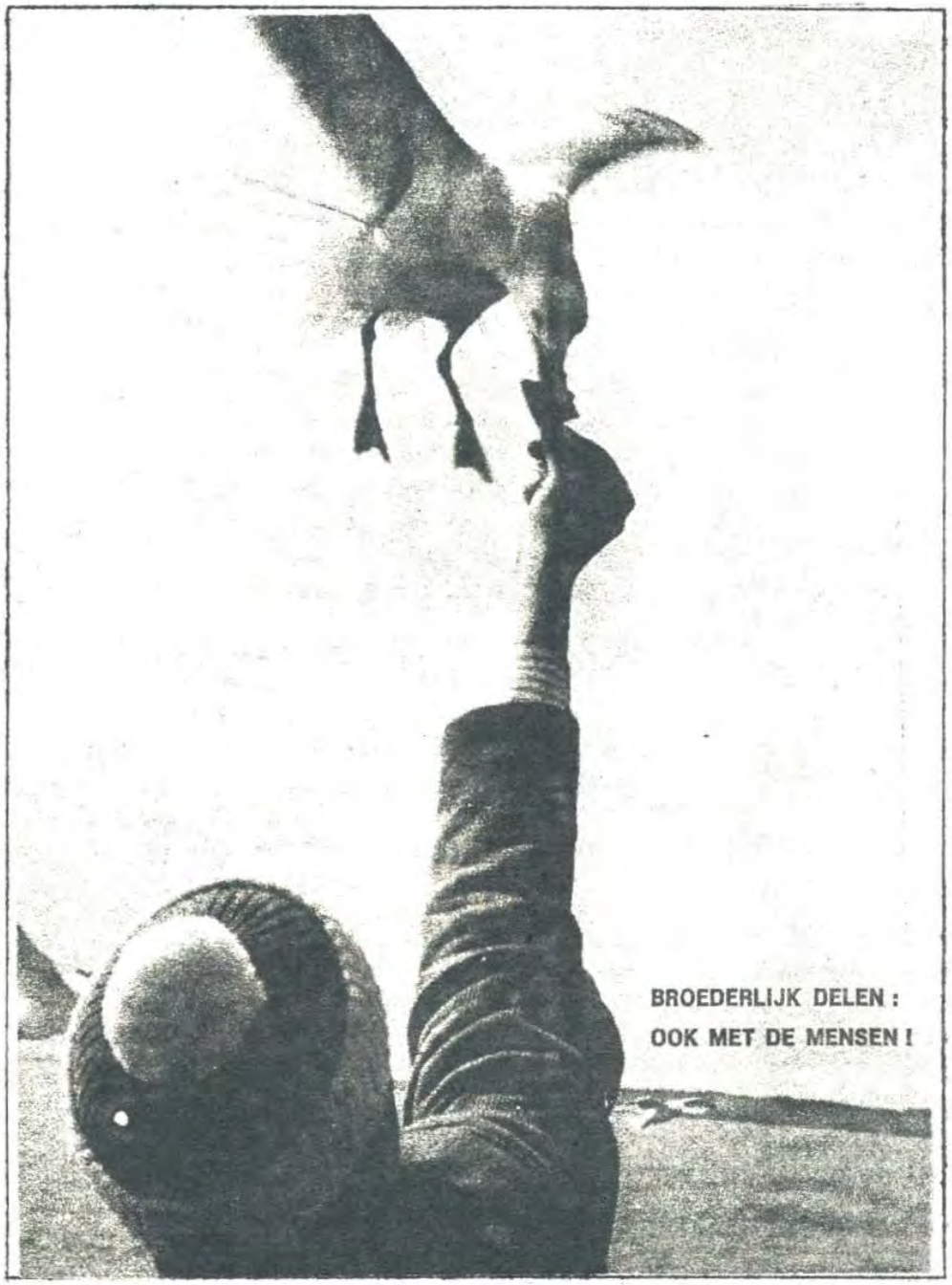

Ook dàt is broederlijk delen!

Deze dagen verloopt onze feestweek ter herdenking van onze stichting, gestoken in een nieuw kleedje, maar naar een oud patroon. Het is alles zo traditioneel, het blijft toch altijd zo aantrekkelijk!....Wat is het goed als vrienden saam te zijn...en hoe goed het is als "vader" van dat kroost aan te zitten, zal misschien nog iemand van ulie beleven, maar nu weet ge'r niets van!

Ge bezorgt me grijze haren, beste sloebers, en de deugd van geduld en lankmoedigheid - als ik die moest hebben - zal ik bij en door ulie hebben geleerd, maar wat zijt ge een flinke groep! Als de vroege uurtjes op de torenklok slaan en ik zit nog aan de schrijfmachine aan ulie te denken, vraag ik me soms af of het wel zin heeft me voor ulie af te sloven - het zou verkapte hoogmoed zijn indien ik moest ontkennen dat ik het doe, alsof bij mij alles vanzelf zou gaan, en ik nooit de bekoring voelde de pijp aan Maarten te geven - maar als ik u dan bezig zie, als naarstige bijen die dragen en dragen en gaan en keren omwille van voorraad van het nest, omwille van een levensstanding, omwille van een levensroeping en een levensinzicht die niet is van deze egocentrische tijd, dan vraag ik me af of het niet mogelijk zou zijn nog meer te doen.....er is toch nog zoveel te doen, en een jaar is toch zo kort....en andere dagelijkse beslommeringen stellen hun eisen..... Schiet toch niet op de pianist!

Laat ons samen de nieuwe stenen aanbrengen aan het gebouw van Deugd en Volharding 1964-65. Laat ons samen bouwen! Hopelijk zal niemand van ons hier beneden de laatste steen van onze vereniging zien leggen. Geeft NU een stuk van uzelf tot welzijn van allen; deelt NU uw eigen gaven met de anderen en gij zult van de hunne profiteren, en samen zult ge groeien in struise mannelijke schoonmenselijkheid. Dàn ook groeit de turnkring!

Het is NU de tijd om broederlijk te delen uw toonbeeld, uw talenten, uw inzet, uw vreugde, uw blijheid, uw vriendelijkheid, uw broederlijkheid, uw goedheid.....

Uw toegenegen voorzitter,

Em. Truyts.

GEVONDEN VOORWERPEN.

Radio en TV reportages:

- Tijdens haar verblijf op het erf van haar grootvader bezocht de prinoes de modernaangepaste dieren van de modelbroederij en eindigde met de instelling van de patiënten aan hartkwellingen.

- De koninklijke gasten zullen zich in het foyer van hun kleding ontdoen.

- Wij hopen zo dadelijk bij u terug te komen met de damestoiletten.

- En nu, dames en heren, zal ik proberen om voor deze mikrofoon een kind te krijgen.

- De eerste vrijdag is donderdag aanstaande ter ere van de godsvrucht tot Maria.

- God is het eeuwig schepsel....

Sport in't kort.

- De renner Henk Nijdam zakte door een band en haalde - met de hulp van Dames Wouters, Van der Klundert - gemakkelijk de trein.

- Renners worden liefst op de baan geboren en dan nog in de handen van het groot publiek.

- De renners zwoegden als trekpaarden de bergen op en kwamen als reaktievliegtuigen de bergen af.

- De renners plakten aan elkaar als vliegen en bij de eindmeet was de eerste een hoopje vuil met glinsterende ogen gelukkig om de overwinning.

- Geeraerts schoot op de keeper die de bal plukte.

- Jurion werd opzij gezet en de scheidsrechter floot off-side.

- Vlijmscherp vertrok de bal van de voet van Van Himst terwijl Lippens zijn nestels knoopte, wat belette dat hij de goal zag.

- Nadat de citroenen waren uitgezogen, kwamen de verliezers van de eerste helft met zure gezichten het terrein opgeslenterd, vastbesloten tijdens de tweede team de oranjeappeltjes tot moes te knijpen.

- De scheidsrechter raadpleegde zijn broek over het betwiste reglement.

- Verlakt evolueerde als een pleister op een houden been tot een spierscheur hem voorgoed naar de verbandkamer wees.

- De doelpaal speelde engelbewaarder en inkaseerde de harde ballen die voor het doel waren bestemd.

- Hij maakte geen onderscheid tussen bal en been en stampte er op los dat d graszoden in het ronde vlogen, tot een tegenstrever hem halt toeriep en zijn wilde tribulaties in een keurlijf riemde, hem met een krachtige charge hem zijn meesterschap oplegde, zodat hij voor de rest van de wedstrijd geen bal meer raakte.

- De nieuwe schoes brachten geen aarde aan de dijk.

EEN PLUIM VOOR DE HERAUT.

In vorig nummer verscheen een artikel van de hand van Dr.Luyten: "De Comitard", en Dr.Luyten had gevraagd dat we hem het nummer van dit kringblad zouden opsturen. Waarschijnlijk is door hem ons kringblad bij E.P.Morel, algemene sportaproost, beland. Zo kwam volgend aanmoedigend briefje in de bus van onze secretaris, adres dat op de eerste bladzijde is vermeld.

. . . . . .

Tongerlo, 10.10.64

Geachte Heer,

Op mijn schrijftafel stranden vele tijdschriften en clubbladen en vele daarvan vinden vlug-doorbladerd de weg van de scheurmand.

Eindelijk vind ik even tijd om u geluk te wensen met uw uitgave "De Heraut" (n° 1 1964-65), dat in tegenstelling met zovele voorbedoelde bladen werkelijk de moeite loont, zelfs voor een buitenstaander, om gelezen te worden.

Het is misschien moeilijk om het steeds even verzorgd als uitgebreid uit te geven, (we zullen eens een Kerstheraut moeten opzenden.N.v.d.r.) maar geloof me, het loont de moeite. Sloof u zelf dus maar af, en ga verder op deze baan: degelijk, humorvol, met artikels waar iets in zit, met aandacht voor alles wat in uw kringleven van belang is.

Breng bij gelegenheid mijn hartelijke groeten over aan dhr Truyts, aan wie ik een aangename herinnering bewaar.

Nogmaals proficiat, hartelijk

Bruno Morel.

BARON DE COUBERTIN.

De naam van Baron de Coubertin is onverbrekelijk verbonden met de heroprichting van de Olympische Spelen. In 1892 vat hij, op dertigjarige leeftijd, het plan op de antieke Olympische Spelen opnieuw in te richten. In 1894 wordt de herinrichting der O.S. plechtig afgekondigd in het auditorium van de Sorbonne te Parijs. De eerste O.S. hebben plaats te Athene in 1896.

Hoewel we niet akkoord gaan met alle opvattingen van de Coubertin, moeten we toch bekennen dat hij als baanbreker heel wat horizonten heeft geopend op de waarde van de sport voor de mens en de menselijke gemeenschap. Van zijn overdreven enthousiasme voor de topsport getuigt zijn rede te Berlijn, in augustus 1935, een jaar vóór de O.S. die door hun racistische inslag zoveel sportliefhebbers zouden ontgoochelen.

Hij noemt het opympisme een godsdienst: de godsdienst van de atleet.Wat

hij zegt over de sportelite, als aantrekkingskracht voor de sportbeoefening der massa, kan ook de toets van de moderne kritiek niet meer doorstaan. Een elite, zo leert ons de ervaring, trekt immers evenveel aan als zij afstoot.

Toch blijven er heel wat opvattingen van de Coubertin nog altijd zeer actueel en we mogen er hem dankbaar voor zijn, dat hij ze heeft geformuleerd en dat hij heeft getracht ze op grote schaal te realiseren.

Zijn dromen zijn nu onze werkelijkheid aan het worden. Sport kan ridderlijk zijn. Aan de adellijke de Coubertin komt de eer toe niettegenstaande het scherpe kastebewustzijn van de toenmalige adel, te hebben ingezien en te hebben verkondigd dat de sportieve ridderlijkheid niet het exclusief voorrecht is van de adel en de gegoede burgerij, maar voor alle standen moet worden opengesteld. Hiermee heeft hij dan ook bewust de sport gedemocratiseerd.

Hoewel de werkelijkheid soms wel eens het tegengestelde aantoont, blijft de waarde van zijn olympische leuze nog altijd als een opvoedende stelregel in de sportbeoefening leven: "Het belangrijkste is niet te winnen, maar deel te nemen".

Vooraleer iemand eraan dacht te spreken over vrije-tijdsbesteding, heeft de Coubertin reeds gewezen op de sociale functie van de sport: de sport als een moment van verpozing in het arbeidsproces, de sport als een vrolijke illustratie in het gespannen ernstige boek van het menselijk leven.

In Engeland leerde hij de sport kennen als middel tot opvoeding. Ook op het vasteland heeft hij de sportieve opvoeding gelanceerd. Hij was als Platoon ervan overtuigd dat de sport in haar vluchtige verschijning diepe menselijke waarden uitdrukt, die begrepen en aangevoeld kunnen worden door de breedste lagen van de bevolking en dat de sport, met mate en oordeelkundig beoefend, kan strekken tot meer fysische en geestelijke gezondheid bij het volk.

In deze zin kon Carl Diem, een geestelijke zoon van de Coubertin, schrijven dat de sport een vroege lente is voor het ontluikend mens-zijn van de persoon en van de gemeenschap.

De Coubertin heeft voorzien dat de sport zou gedemocratiseerd worden en dat ze in de internationale betrekkingen tussen de volkeren een rol zou spelen.

Inderdaad, de sport wordt hoe langer hoe meer gedemocratiseerd. Meer en meer mensen uit verschillende lagen van de bevolking en uit verschillende culturen kunnen nu sporten, ja, kunnen het zelfs tot topprestaties brengen. Nauw hiermee verbonden is ook langzamerhand het professionalisme gegroeid. Wie de top van de sportladder wil bereiken, kan volgens de huidige stand van zaken geen amateur meer zijn. Het wordt hoog tijd dat het vraagstuk van het professionalisme en van het amateurisme eens ernstig wetenschappelijk en vooral praktisch wordt aangepakt! Zelfs het Internationaal Olympisch Comité (I.O.C.), dat nog altijd, althans in de top, eng gebonden blijkt aan verouderde opvattingen van de Coubertin, dient hoognodig hervormd te worden. Rechtschapenheid en oprechtheid zijn waarden, die dieper liggen dan amateurisme en professionalisme.

De internationale betrekkingen tussen de volkeren hebben meer dan ooit een grote invloed op de internationale sportontmoetingen, inzonderheid op de

Olympische Spelen. Zouden we niet eerder moeten bekennen, dat de sport, hoewel ze feitelijk meer en meer internationaal wordt, toch in geest hoe langer hoe meer blijken geeft van chauvinisme? Ook op dit gebied dient er te worden ingegrepen, op de eerste plaats door een hervorming van het I.O.C.

Laten we de Coubertin dank weten voor zijn gedurfd eigentijds idealisme, maar laten we tevens zijn idealen toetsen aan de tegenwoordige feiten.

Laten we niet gelijk een Avery Brundage de ogen sluiten voor de feiten en er naar lukraak op doorfantaseren, maar laten we realistisch het goede en het minder goede in de sport afwegen en de nodige maatregelen treffen.

Waar we mensen aantreffen, merken we ook steeds tekorten: dit geldt voor alle menselijke sectoren. Dit geldt ook in de sector van de sportbeoefening.

Daarom moeten sportleiders en allen die zich met sport actief bezighouden altijd waken, opdat de sportbeoefening niet allen in idealistische geschriften, maar ook in feite tot nut en voordeel zou strekken van de menselijke persoon en de menselijke gemeenschap.

Moge het zoeken en het steeds paraat blijven van de Coubertin zelf ons aansporen om zijn geestelijk nalatenschap steeds opnieuw te testen en steeds opnieuw aan te passen aan veranderde tijdsomstandigheden.

Dr. A.Cauwels.

Uit "Sporta", 4/64

RAKE GEZEGDEN.

De korste weg tussen twee mensen is de glimlach.

Ieder mens is zwakker, maar ook beter dan hij denkt.

Lachend kan men duizend dingen doen die wenend onmogelijk schijnen.

Niets geeft meer rust dan een rustig geweten.

Ieder plekje op aarde draagt de sporen van God.

Een goed recept: blijmoedigheid in gelijkmoedigheid.

Wees niet alleen wellevend maar ook meelevend.

Liever goede mensen dan goede wensen.

7 + 11 + 14 NOVEMBER =

verjarings-feestweek

Geen enkel lid mag onverschillig noch afwezig blijven, ook zij niet die omwille van de omstandigheden tijdelijk inaktief bleven!

OOK ONZE VETERANEN!

HET WOORDJE VAN DE PROOST.

Beste mannen van Deugd en Volharding,

Tijdens de maand november gedenken we meer dan anders onze doden, en elkeen denkt dan wel eens na over het mysterie van de dood. Het ligt in onze aard angst te hebben voor de dood en de smarten die ze voorafgaan. Ook Christus kende die angst: "Heer, als het kan, laat deze kelk aan mij voorbijgaan" bad Hij in de hof van Olijven de vooravond van zijn dood.

God bemint het leven en haat de dood; en al wat leeft, heeft Hij geschapen opdat het leve, en niet sterve. God heeft de mens geschapen voor onsterfelijkheid en hem gemaakt als een beeld van zijn wezen. Daarom lezen wij op de eerste bladzijde van de Schrift, wanneer God zijn schepping had beëindigd: "En God zag, dat alles, wat Hij gemaakt had, zeer goed was."

Ten overvloede in de bijbel als in de liturgie, kunnen wij lezen dat de zonde - het werk van de duivel en de mens - de dood in de wereld leidde. Adam wordt met de dood gestraft om zijn zonde, en de eerste dood in de Schrift - de dood van Abel de rechtvaardige - is de vrucht van haat en afgunst. Hoe schrijft St.Paulus het ook weer: "Het loon van de zonde is de dood....en zoals door één mens de zonde in de wereld is gekomen, zo ook de dood over alle mensen omdat allen hebben gezondigd."

Maar bij St.Paulus vinden we ook die troostvolle en heerlijke werkelijkheid: "Zoals allen immers sterven door hun gemeenschap met Adam, zo zullen allen door hun gemeenschap met Christus herleven. En zoals wij de gestalte van het aardse hebben gedragen, zo moeten wij ook de gestalte van het hemelse dragen."

De dood en de verrijzenis van Christus werpt een gans ander licht op onze dood. Wanneer Hij de gevolgen van de zonde in zich heeft willen dragen, wanneer Hij in liefde tot de dood gehoorzaam heeft willen zijn aan Zijn Vader dan is het om ONS te bevrijden van de zonde en de dood. Zo wordt Zijn dood voor ons een bron van leven en een bevrijding van de dood.

En sinds dit ogenblik is ook voor de christen - zoals voor Christus - de dood, doorgang naar de verrijzenis omdat wij weten dat onze Heer op deze wereld is gekomen: "Opdat Zijn schapen LEVEN hebben, en het zouden hebben in overvloed."

Zoals een mens angst heeft voor een operatie al weet hij dat hij daardoor zal opstaan tot een nieuw gezond leven, zo zal onze fysieke angst voor de dood altijd ons deel blijven, maar we weten door ons geloof dat het slechts een doorgang is naar een eeuwig leven. Laat ons dan door de onuitputtelijke verdiensten van Christus' dood werken met Gods genade om zo te leven dat het voor ons een gelukkige, zalige eeuwigheid wordt, en Christus' dood voor ons niet tevergeefs geweest is.

GEVACOLOR

H U M O R.

Jongentje in de lift: "Papa, weet God dat we naar boven komen?"

Een klein ventje stond verloren op de hoek van een straat en keek angstig naar de drommen winkelende mensen. Tenslotte stapte hij op een politieagent af en zei: "Agent, hebt U soms een mevrouw gezien zonder mij?"

Een jonge idealist zat op de tram toen een flink geblanketteerde juffrouw opstapte. De ontvanger vroeg of hij z'n plaats wou afstaan aan "die dame". De man keek even om en monsterde de nieuwgekomene. Toen zij hij: "Niet nodig, ontvanger, schilderijen moeten hangen."

Dokter Messemans belt een zijner patiënten op en zegt:
"Menheer, wat betekent dat? Ik heb u mijn rekening gestuurd en zij is teruggekomen."
"Mijn reumatiek ook!" antwoordde de ander.

Meester: Onthoudt dit goed, jongens, het is zaliger te geven dan te krijgen.
Jefke: Ja, meester, dat zegt mijn vader ook altijd.
Meester: Dat is edel van hem. Wat doet uw vader?
Jefke: Hij is bokser, meester.

Ik denk dat u in dit medaillon een lieve herinnering hebt, niet waar mevrouw?
Ja, goed geraden, een haarlok van mijn man.
Van uw man? Maar die leeft toch nog?
Ja, maar haar heeft hij niet meer.

Meester: "Dus, kinderen, onthoudt het goed. Edele metalen roesten niet. Noemt mij er eens enkele op."
Frits:"Goud."
Jefke:"Zilver."
Sloeberke:"Oude liefde."

De rijke boer Poenemans moest voor een erfeniszaak naar Brussel en zou voor de eerste keer in zijn leven logeren in een hotel. Hij vertelde dat 's zondags na de hoogmis in een dorpsherberg, en zei:
" Er is maar één ding dat me ambeteert: waar ga ik 's nachts mijn brieventas wegsteken?"
"Dat is toch simpel", zei boerke Naas "leg ze onder uw hoofdkussen".
"Dat gaat niet", antwoordde Poenemans,"ik kan niet slapen als ik te hoog lig met mijn hoofd."

Echt gebeurd verleden zaterdag 31 oktober! Een van onze muzikanten staat in hernieuwde Familia-zaal rond te kijken, te bezien, te bekeuren. Z.H.Pastoor die er ook kwam vroeg:"Hewel, jongen, hoe vindt ge de zaal"?; waarop het nuchtere antwoord:" er hangt een kaske te veel, Mijnheer Pastoor. Bij de kruisweg zijn er toch maar veertien staties?"

WAT GEBEURDE

De meeste leden hebben, zoals verzocht, hun bijdrage voor het turnjaar 1964-65 voldaan. We verzoeken de achterblijvers zo vlug mogelijk zich in regel te stellen. Op het einde van het jaar moeten we de premie van de verzekering betalen wat een bedrag van rond de 10.000 fr bedraagt. We zijn niet zinnens de premie te betalen voor hen die niet aanbetaalden, en kunnen dan voor hen niet meer instaan voor de gevolgen van gebeurlijk ongeval.

Vóór Nieuwjaar zullen we alle leden, ongeveer een tiental, die we de laatste tijd niet meer zagen, vragen of ze wel dan niet nog wensen lid te blijven. Komt er van hen geen antwoord zullen we ze schrappen. Alle jaren betalen we verzekering voor enkelen die we wel zouden kunnen verwacht hebben maar die we nooit meer zien: het heeft geen zin voor hen nog geld aan verzekeringspremie weg te gooien. Dus met nieuwjaar GEEN papieren leden meer. Wie zijn verantwoordelijkheid voor het volbrengen van elementaire plichten niet kan opnemen, en wie meent zo onwellevend te mogen zijn ons in de onwetenheid te laten over hun afwezigheid, moet van ons geen inschikkelijkheid nog verwachten.

Een verwittigd man is er twee waard!

De veteranen moeten voorlopig nog geen bijdrage voldoen. We starten zeer kortelings opnieuw met hun afdeling. Dan zullen ze hun bijdrage regelen. Er zullen er waarschijnlijk bijzijn niet niet meer zullen meeturnen, maar ook voor hen zal er daartegen wel een oplossing zijn. In alle geval, tegen Nieuwjaar is alles geregeld.

31 oktober en 1 november: WAFELENBAK.

Elders werd reeds over dit overweldigend succes gesproken. Moesten nochtans alle leden zich inspannen, zouden we de volgende maal met een stel wafelijzers meer kunnen bakken. Dan was het succes veel groter nog, en de opbrengst eveneens.

We kunnen u nog niet meedelen wat de opbrengst was omdat de rekeningen nog niet zijn opgemaakt, maar het is zo goed als zeker dat we over het betalen van onze rekening voor kledij geen zorgen meer moeten maken.

Hartelijk dank aan alle medewerkers die deze wafelenbak hebben mogelijk gemaakt.

E R E T E K E N S.

Tijdens het verjarings-souper zullen enkel de eretekens worden uitgereikt in verband met jaren lidmaatschap in onze vereniging. Anderen worden voorbehouden voor de viering van het 45-jarig bestaan.

Volgens onze steekkaarten komen hiervoor in aanmerking: 15 jaar lidmaatschap: Truyens Aloïs; 10 jaar lidmaatschap: Timmermans Freddy en Verhoeven Frans. Anderen die menen recht te hebben, verwittigen ons a.u.b.

W I S T U ...

- dat als we al de gist hadden gebruikt,die de voorzitter had besteld voor de wafelenbak, er wafels hadden voor de pinnen gekomen zo groot als de omvang van een kamer?

- dat mevrouw Verschueren tijdig had gezien dat zo'n bestelling, 30 kilo gist voor 75 kilo bloem, alleen kon ontspruiten aan een slaapkop of een verstrooide professor?

- dat iemand die nog roodgelachen was om de stommigheid van een ander aan een verkeerde bel ging hangen?

- dat men nog lang een dorpel kan onderzoeken om wafels terug te vinden, als ze op de kap van de auto liggen?

- dat men goesting krijgt om met O.L.Heer te spreken als men driemaal achter mekaar naar drie naast mekaar liggende deuren te Kontich met wafels wordt gestuurd?....Als het te druk wordt, och God, die hersens....

- dat er in de Frederikestraat bijna gevochten werd omdat de bestelde wafels te laat werden afgeleverd en men niet wou aannemen dat de overrompeling verwarring stichtte?

- dat het geheim van de vermaarde Van Lierde's wafels, gecondenseerd zit in ± 50 cc. ???? in een medecijnflesje van 100 cc.?

- dat de naam die "ze" aan dat ???? geven hetzelfde is als tegen een straaljvliegtuig bloemkool te zeggen?

- dat geen enkel humorist het kan halen tegen Danny Van Lierde's spontane opmerkingen?

- dat het plezant is op z'n dode gemak op een stoel te zitten, te zien, te genieten, en de anderen te laten werken?

- dat de koffie, die werd geschonken bij de wafels die in de gelagzaal van Familia werden opgediend, ook voor ons profijt gebeurde? Dat we hiervoor merçi zeggen,en dat we onze dienster, Anne-Mieke Hoes, ook hartelijk danken, samen met Mijnheer en Mevrouw de concerge om hun spontane hulp?

- dat we nog nooit zo gemakkelijk een bladzijde "wist u" volkregen?

- dat we ons afvragen of de turnzaal tot pakhuis is gepromoveerd?

- dat er niets zo gemakkelijk is als stoeffen en....in uw broek doen?

- dat we juweeltjes van turnbroeken hebben....vastgehad, maar dat die "geen spek zijn voor onze bek", helaas ?

- dat als ge te slim wilt zijn en een kortere weg wilt nemen in een gemeente die ge niet kent, ge soms op uw vertrekpunt belandt?

- dat als ge met vier paardjes rijdt alsof het er zestien zijn, ge gauw in een rammelkast zit?

- dat we de kopij voor het Kerstnummer verwachten tegen 5 december?

HET HOEKJE VAN DE JUNIORS.

Beste jonge mannen,

Ge zult waarschijnlijk allemaal, evenals ik zelf, met veel belangstelling het verloop van de Olympische spelen hebben gevolgd: De indrukwekkende openingsplechtigheid en het plechtig slotvertoon; maar vooral die machtige sportieve prestaties en die vriendschappelijke sfeer tussen de vertegenwoordigers van zovele volkeren, stammen, culturen.

Ge zult misschien zó onder de indruk zijn geweest van die perfecte stijl, het uithoudingvermogen en do rekordbrekende snelheid van de atleten, dat het u is ontgaan even te denken wat die mannen allemaal moeten doen en laten, wat ze zich moeten opleggen en wat al offers ze moeten brengen om die uitzonderlijke prestaties te kunnen leveren.

Ik ken persoonlijk één van de atleten die te Tokio was: 110m.horden, die het tot de 1/4 finale bracht. Alle dagen gaat hij werken met z'n trainingsplunje bij zich. Na het werk, recht naar het oefenterrein voor zijn dagelijkse training, tijdig naar bed en vroeg uit de veren, maaltijden verzorgen zodat er voldoende calorieën worden verorberd zonder dat er spijzen bij zijn die z'n gewicht zou vermeerderen, tijdig naar de dokter voor toezicht over zijn gezondheidstoestand, tijdig naar de masseur om de conditie hoog te houden,enz. enz.

Die mannen weten wat wilskracht en volharding is. Die mannen weten bij ondervinding dat de verwaarlozing van één klein puntje een overwinning voor onmogelijk kan maken.

St.Paulus wist er zijn tijd reeds alles van, want in een van zijn brieven aan de Romeinen spreekt hij over de mannen die in de renbaan lopen, en wat ze zich moeten ontzeggen om een vergankelijke kroon te verdienen; en hij geeft de kristenen van Rome dan de raad zo te lopen, door een deugdzaam leven, dat ze een eeuwige onvergankelijke kroon zouden verdienen.

Wat wij van die atleten van de Olympische Spelen moeten leren is niet te trachten rekords te breken, dat doen we in onze turnkring niet, maar wel dat ge slechts ergens komt als ge er u volledig voor inzet. Dat ge door te trachten, met intense volharding, de ene of andere moeilijke oefening meester te worden,om dan een andere aan te pakken, dat ge dan een wilskracht aankweekt die u voor geen moeilijkheid doet terugdeinzen, omdat ge hebt ondervonden dat de moeilijkheden overwonnen worden door ze te bevechten, met een koel hoofd en met taaie volharding.

En wilskracht, beste mannen, hebt ge in het leven nooit teveel.

Zegt nooit bij een opdracht " ik heb geen goesting ". Als dat gevoel u komt kwellen is het hoog de tijd om u extra in te spannen, dan komt de goesting vanzelf terug; als ge u laat gaan, zijt ge een verloren man. Zo is het bij het turnen, zo is het bij elk aspekt van een mensenleven.

E.T.

STATUTAIRE VERGADERING.

De statutaire vergadering van 11 november heeft plaats in de turnzaal na het ontbijt, dus ongeveer 9 uur.

(Zie reglementenboekje blz.13 tot 16, art.22 tot en met art.28 van titel V.)

DAGORDE:

1. Welkomwoordje van de voorzitter.
2. Kiezing van een secretaris-beheerder.
   Kandidaat: Mr. Louis Van Hoeck, d.d.secretaris.
3. Kiezing van de raadsleden van T.C. en Muziekcomité.
4. Jaarverslag, door de secretaris d.d.

De d.d.secretaris, De voorzitter,

Punt 2 van de dagorde is voorbehouden aan de deelgenoten, die evenwel gebruik kunnen maken van hun macht een mandataris aan te stellen indien ze niet kunnen aanwezig zijn (zie art.26).

Leden die wensen deelgenoot te worden lezen aandachtig art.8, 8a, 8b. De beheerraad vergadert op 5 november; indien ze als deelgenoot willen stemmen op 11 november moet hun aanvraag bij de secretaris toekomen op uiterlijk 5 november tot 19 uur.

Punt drie is voorbehouden aan alle leden die 18 jaar zijn geworden en ten minste drie proefmaanden hebben doorgemaakt, en de leiders. Bij deze stemming onthouden zich de beheerraadsleden. De stemgerechtigden stemmen voor de raadsleden van de afdeling die zij vertegenwoordigen: turners voor het T.C. en muzikanten voor het muziekcomité.

Indien geen nieuwe kandidaten zich aanmelden, blijven de raadsleden nog voor de twee volgende jaren gekozen aanzien en gebeurt er geen stemming.

De afdelingssecretarissen verwachten de namen van nieuwe kandidaten vóór 1 november a.s., zoals gemeld in het eerste nummer van deze jaargang van ons kringblad, en de beheerraad verwacht de namen vóór 5 november a.s. vanwege de secretaris van T.C. en Muziekcomité

Reglementenboekjes zijn steeds te verkrijgen. Richt u zo nodig tot de secretaris van uw afdeling.

Reglementen lezen is een saaie bezigheid,maar noodzakelijk: hoe kunt go anders met kennis van zaken meepraten als er te praten valt?

WAT GEBEUREN MOET.

ZATERDAG 7 NOVEMBER 1964: 44e VERJARINGSTURNFEEST.

Te 19.30 uur: FAMILIA.

Algemene inkom: 15 fr.

Er worden geen kaarten vooraf verkocht. We durven hopen dat al onze leden de nodige propaganda zullen maken opdat hun huisgenoten, familie, vrienden en kenissen dit feest zouden bijwonen.

Turners: WIT uniform.

Muzikanten: UITGANGSUNIFORM.

Veteranen= ordedienst: UITGANGSUNIFORM.

De muzikanten openen het feest en moeten STIPT te 19.30 uur aantreden vanuit de turnzaal. We hopen dat we NIET naar hen moeten wachten: vergeten ze niet dat we moeten trachten een 150-tal jongens in de turnzaal kalm te houden.

Na hun optreden kunnen de muzikanten hun familie vervoegen in de feestzaal tot we hen terug nodig hebben om het feest te besluiten.

Dat ieder zijn verantwoordelijkheid opneme. Dit feest is wel bij uitstek een familiebijeenkomst, maar het is een propagandafeest. Vele ouders komen voor de eerste maal naar ons verjaringsturnfeest, omdat voor de eerste maal ook hun zoontje in onze rangen opstapt,- we mochten bij het begin van dit nieuwe turnjaar een 50-tal nieuwelingen inschrijven - zij vooral moeten van onze vereniging een uitzonderlijk goede indruk meedragen.

Doet uw uiterste best! Orde! Tucht! Voornaamheid! en veel succes!!!

Dank zij uw goed woord en uw aktiviteit kan ook de zaal te klein zijn om de toeschouwers te herbergen, en kan er een leegte in de kas gevoelig worden gevuld. Ook dàt is broodnodig!

WOENSDAG 11 NOVEMBER: HERDENKING VAN ONZE STICHTING - NATIONALE FEESTDAG.

Die dag: GEEN UNIFORM,maar de muzikanten dragen hun witte pet.

Te 8 uur, in de H.Kruiskerk, **zielendienst** voor onze overleden stichters, leden en ereleden. We hopen dat AL onze leden, zoals we dat gewoon zijn, ter H.Tafel zullen naderen tot lafenis van onze duurbare overledenen.

Na de H.Mis: gezamenlijk ontbijt in de turnzaal.

Rond 9 uur: Statutaire vergadering. (Zie vorige bladzijde.)

Na deze vergadering nemen we deel aan de Gemeentelijke plechtigheden ter herdenking van de wapenstilstand, en brengen we op het kerkhof een piëteitvol bezoek aan de graven van wijlen E.H.Verhoeven, Mr. Th.Kuypers, eerste voorzitter en stichter van onze vereniging, en Mr. Alf.Leeman, eerste turnleider.

Te 15 uur: Filmnamiddag voor onze jonge turners. We draaien "MOEDIGE KAPITEINS" met Spencer Tracy en Mickey Rooney.

Onze ouderen met een jong hart zijn ook uitgenodigd, en het spreekt vanzelf dat onze leden-huisvaders met hun kinderen zeer hartelijk welkom zijn.

Zoals vorig jaar hebben we de jongens van het Jongenshuis te Vremde ook uitgenodigd.

Onze turnzaal zal weerom wemelen van jong leven! Wat een vreugde!! en wat een wondere muziek dat kindergejoel!!!

ZATERDAG 14 NOVEMBER: SOUPER = 44e VERJAARDAG.

Aanvang: 19.30 uur. Feestelijk versierde turnzaal, zoals de mannen van het medewerkerscomité alléén dàt kunnen!

Orkest: The Rainbow Melodians.

Inschrijving: tot 11 november.

Prijs: Leden die in orde zijn met hun bijdrage: GRATIS.

Ouders, of dame, of verloofde van de leden: 80.- Fr, per deelnemer.

Ereleden en huisgenoten of verloofde: 100.- Fr.

Alle anderen: 150.- Fr.

Zusters, nichtjes en juffrouwen uit uw familiekring die ons zouden willen helpen als tafeldienster nemen gratis deel. U gelieve ons hun namen op te geven samen met uw eigen inschrijving.

Zoals steeds zullen we beroep doen op de gewaardeerde hulp van de juffers van de Meisjesturnkring, en zal mejuffrouw Janssens - die het verleden jaar zo onberispelijk verzorgde - de tafeldienst-organisatie regelen.

Onze souper is een familieaangelegenheid van de grote Deugd en Volhardingfamilie. Ik meen niet dat ik hierover nog hoef uit te weiden, iedereen weet wat dit zeggen wil. Vrienden en kennissen die wel willen profiteren van de gezellige onder-onsjes van de turnkring, maar het miniem bedrag van een erelidmaatschap te veel vinden, zijn ongewenst.

De dansavond sluit aan bij het souper = geen souper, geen dansavond. Om gewettigde redenen, zoals ploegwerk, kan hierop worden uitzondering gemaakt, maar we houden eraan op voorhand verwittigd te worden.

De juniors mogen niet ontbreken, en het is onze vurige wens dat ook hun ouders zouden deelnemen: in dit geval kunnen ze huiswaarts keren samen met hun ouders, anders moeten we hen meestal te vroeg naar hun goesting naar huis zenden.

U weet dat onze souper telken jare aangenamer en vrolijker verloopt. We hopen dat het ook dit jaar in dezelfde richting moge evolueren. Hieraan zal ook u meewerken: grote eetlust, vrolijk gezicht, de zorgen tehuis!

Wilt u zorgen tijdig in te schrijven. Inschrijvingsformulier hierbij.